Winnipeg, Man., den 30 jan. 1920.
Till innehavaren av
the L. B. Hair Tonic.

Jag har havt svårigheter till följd av torr eksem i tolv år och har sökt bot hos alla slags läkare, men ingen av dem har varit i stånd att bota mig. Uppfinnaren av the L. B. Hair Tonic hörde om mitt sjukdomsfall och började behandla mig. The Tonic renade mitt huvud från alla sår på mindre än två dagar, och nu efter två veckors behandling är mitt huvud helt och hållet renat, och mitt hår växer underbart. Jag rekommenderar därför denna Tonic till var och en, som besväras av eksem, och sådana, som hava litet eller intet hår.

Högaktningsfullt
Hilda Lundgren,
402 Redwood Ave., Winnipeg, Man.

För Livförsäkring
i världens största livförsäkringsbolag, hänvänd er till
Chas. J. Sandberg
som representerar
New York Life.
Adress NEW YORK LIFE INS. CO.
Lindsay Bldg. Winnipeg, Man.
Phone: Garry 2827.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
HYRKUSKVERK.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 400 och 375
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
643 Sherbrooke Str., Winnipeg

OGIFTA HERRAR OCH DAMER!
Unga och gamla, änkor och änkemän, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte, torde sända 10 cents för nödiga upplysningar. Svenska, norska, danska, finska damer fritt. Om ni sänder namn och adress samt ålder, erhållas 10 sorterade vykort av olika sorter portofritt.
Tillskriv idag
Peter E. Hanson,
2734 Indiana Ave., Armour Station,
Chicago, Ill., U. S. A.

Dr. G. D. PETERS
Dentist
504 BOYD BUILDING
(Fifth Floor)
Hörnet Portage Ave. & Edmonton St.
WINNIPEG

Boulanger och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjukhus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från sjukhus i New York och Chicago.
Det mest modärna X-stråle- och Genito-urin-laboratorium.
10011 Jasper Avenue,
Telefon 1032 — 4930 och 2009
EDMONTON, ALBERTA.

FREDA SIMONSON
Concert Pianist
and
Teacher of Pianoforter
Late pupil of Milan Sokoloff.
Studio: 522 Dominion Street,
Phone Sh. 3573.

30 BUSHEL PER ACRE
av vete är genomsnittsskörden i Wadena distriktet hösten 1919.
Köp land i Wadena! Skriv till undertecknad för underrättelse. Vilt och upparbetat land.
Upplysningar lämnas beredvilligt.
Leonard Wreede
Box 51, Wadena, Sask.

KRÄFTA
och tumörer framgångsrikt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn

ÖGA, ÖRA, NÄSA O. HALS
DR. JAS. McGILLIVRAY,
öga, öra, näsa och hals specialist
(London, Berlin)
Privattelef. Ft. Rouge 1355.
402 Boyd Bldg. Telef. M. 1977

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness, B.A.
Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 106—107 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Atta.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av John A. Hägglund.

XXIII.

SLAGET VID SOMME.

Natten mellan den 1 och 2 juli är inpräntad i mitt minne såsom en av de mest fasansfulla nätter under min tjänstgöring vid fronten.

Vid halv-tio tiden på kvällen voro alla män och hästar åter tillsammans efter att under dagar ha varit skilda ifrån varandra i uträttandet av olika sysslor. Våra hästar avsadlades och bundos samt försågos med hö och havre. Männen slogo sig ned och förtärde den del av dagens matportion som ännu ej förbrukats, och omkring kl. 11:30 låg hela regementet med undantag av vakterna, försänkt i sömn. Plötsligt och alldeles oväntat exploderade en batterisalva av kanonkulor rätt ibland våra hästar och män. Inom ett ögonblick voro alla personer på fötterna, kommandorop ljödo, de sårade hästarna skriade och de män som träffats lågo där stönande. Större delen av våra hästar lyckades slita sig lösa och gallopperade i vild skräck omkring i lägret. Varenda person gjorde sitt bästa att tillfångataga dessa hästar, förbinda och hjälpa de sårade samt återupprätta ordning i den villervalla som uppstod i mörkret. Alla regementets officerare hade tagit kvarter i en bondgård som låg omkring 900 yards ifrån den plats där regementet var förlagt, och därför voro underofficerarna ansvariga för vad som gjordes och borde göras. De äldre av oss visste allt för väl att ännu flera kulor skulle slå ned ibland oss eller i vår omedelbara närhet, ty fienden begagnade sig av vad vi på engelska kalla "searching fire", så befallningar gåvos att förflytta hästarna och manskapet en 3 eller 4 hundra yards till vänster; men innan befallningen utförts föllo två batterisalvor till ibland oss, och de senare utförde större skada än den första salvan. Föreställ er ett regemente på 900 man och 11 hundra hästar ihopskockade inom ett litet område och tre salvor kanonkulor av grövre kaliber explodera mitt ibland dem. **I korthet sagt var det hemskt.** Vid daggryningen fingo vi visshet om den skada vi lidit och den var 7 man dödade och 11 sårade, 14 hästar dödade och 36 sårade, av vilka en del måste nedskjutas. Det var icke gott att säga varför fienden besköt denna plats; kanhända att de togo det för en given sak att trupper voro förlagda på denna plats, ity att detta var en liten försänkning eller en dal, och när de utrönt detta från sina kartor beslöto de att sända några salvor dit för att åtminstone störa oss. Det kan också vara troligt att någon varit oförsiktig nog att tända en eld eller ett ljus efter mörkrets inträffande och att detta iakttagits av fienden. Vi voro säkra om att vi ej hade uppmärksammats av fientliga flygare, ty sådana hade ej visat sig under hela dagen. Kl. 7 på morgonen hade vi förstärkning ifrån de reservtrupper som voro förlagda något längre bort från slaglinjen.

På förmiddagen den 2 juli fingo vi befallning att så fort sig göra lät sända 6 kulsprutor och manskap till en plats vid namn Montauban, som nyligen tagits av våra trupper. Montauban var ett s. k. "stronghold", men våra soldater hade erövrat denna starkt befästade by med en hastig och oemotståndlig stormning. Efter det att platsen erövrats försökte fienden gång efter annan att återtaga densamma, därför var det nödvändigt att sända förstärkningar och allrahelst kulsprutor till de hårt ansatta männen, som försvarade platsen. Den sektion jag tillhörde blev utsedd att förstärka de häftigt anfallna trupperna. Vi redo för omkring 2 mil och sedan tillryggalades resten av distansen till fots. Våra hästar skickades tillbaks till regementslägret.

Byn Montauban var omhöljd av krutrök och damm. Fienden bombarderade platsen mycket våldsamt såsom en förberedelse för ett nytt anfall. När vi anlände till platsen skredo vi genast till verket med att uppkasta skyddsvallar, bakom vilka vi placerade våra kulsprutor. En del av dessa placerades bakom raserade tegelväggar o. d., och inom en 10 minuter efter ankomsten voro vi färdiga att med våra vapen möta fienden. Den artillerield som av fienden riktats emot platsen var ytterst intensiv, men lyckligtvis hade fienden gräft ett större antal djupa jordkulor, i vilka vi kunde taga skydd.

Dessa jordkulor kunde vara ända till 30 fot djupa och hade två trappor som ledde ned till desamma. Väggarna voro rappade med cement och ävenså tak och golv, således höllos jordkulorna torra, ity att cementet förhindrade vattnet från att tränga in i dem. Omkrig 20 fot från jordytan voro förträffliga sovrum inrättade för 30—50 personer. Bord och bänkar funnos även och i det hela voro anordningarna rent av luxuriösa. I de flesta fall voro dessa "dugouts" oskadade, trots den häftiga artillerield som riktats emot platsen.

Tillika med 14 kamrater tog jag skydd i en av dessa, lämnande 2 män på vakt vid varje kulspruta. När vi kommo ned i jordkulan funno vi ett antal dödade tyska soldater i densamma. Antagligen hade handgranater nedsläppts i jordkulan av våra män när de erövrade platsen, ity att allt tydde på att flera explosioner inträffat i rummet. De stackars människorna som tagit skydd i detsamma hade överraskats och som en explosion gör sig mycket mer kännbar i rum sådana som detta än vad som är fallet uti det öppna, ljöto de nog en ögonblicklig död. Av de brev och tillhörigheter som vi funno i de dödas fickor utrönte vi att åtminstone en av dem var familjeförsörjare, vi funno även fotografi av en mycket skön ung kvinna och ett omkring två år gammalt flickebarn. Här låg familjefadern död, med blodsprängda ögon och blånade läppar, men det var icke blott tanken på den livlösa kroppen där den låg framför mig som gjorde sig mest kännbar, jag kom att tänka på den unga modern och dottern. Fadern låg nu inslumrad i den vila som han kanhända längtat efter, han skulle ej nu behöva att marschera långa distanser, höra kommandon och svordomar utslungade emot honom. Han behövde ej mer krypa såsom en mask för att skydda sitt liv, han hade fått ro och vila och nu var han långt borta från stridsvimlet. Men, modern och dottern, vilka sorger, vilka kval, skulle hon icke bliva offer för när underrättelsen om hennes mans död nådde henne! **Om blot våra diplomater kunde se en liten bråkdel av de sorger och lidanden som förorsakas genom krig, skulle krig vara bannlyst för all framtid ur de kommande generationernas historia.**

Som sagt, förlusten av Montauban försvagade betydligt fiendens ställning och upprepade anfall hade gjorts av dem för att återtaga platsen. Kl. 4 följande morgon eller just i daggryningen gjorde de ännu ett försök häruti innan. Omkring två regementen kommo emot oss ifrån en skog som låg på ungefär 800 yards avstånd. Så fort som vi fingo se dem, uppsände vi vår nödsignal eller S.O.S. till artilleriet. Denna nödsignal består av röda, gula eller gröna raketer och omändras varje 24 timmar, så att ibland kunde den bestå av 2 röda raketer; 1 grön och 1 röd; 1 grön, 1 röd, 1 grön; o. s. v. Orsaken varför denna signal omändrades så ofta var, att fienden någon tid förut hade uppmärksammat vår S.O.S. signal därför att vi begagnat samma kombination av raketer för en längre tid. En s. k. "raid" utfördes och under det våra män befunno sig i fiendens löpgravar passade tyskarna på att uppsända en signal liknande vår nödsignal. Detta var gjort med den beräkningen att vårt artilleri hade dess "barrage line" eller den skyddslinje av granateld, på vilken alla kanoner riktas närhelst så behovet påkallar, lagd eller riktad på fiendens första linje. Nåväl, våra artillerister iakttogo nödsignalen vid nämnda tillfälle och mycket riktigt var dess "barrage line" lagd på fiendens första linje, eller dess och närliggande löpgravar, i vilka våra män för tillfället befunno sig. Signalen besvarades med den följd att vårt eget artilleri beskjöt våra egna män. Det var ett sinnrikt knep av fienden, men vi lärde oss också en lärdom och sedan dess blev S.O.S. signalen omändrad för varje 24 timmar, och till och med oftare.

Det tog ej många sekunder förrän vårt artilleri var i full verksamhet och placerade en "barrage" emellan oss och fienden. Detta förhänge av granateld måste passeras av de anfallande. Fienden kom emot oss i "close order" eller i tät formering, mycket modigt, led efter led avancerade de över de dödade och sårade av deras kamrater som under föregående anfall träffats. Ett stort antal föllo offer för granatelden. När de voro på 5 a 6 hundra yards avstånd ifrån oss satte vi våra kulsprutor i verksamhet, efter ett 50-tal skott lossats hade vi funnit den rätta distansen och nu utspydde dessa djävulska vapen en eld som var mördande. Inom kort sågo vi att en del vita trasor höjdes av fienden, som tecken till att de gåvo sig. Fyra män buro en bår eller något som liknade en vanlig sjukbår, och dessa män buro röda korset på sina armar. Vi granskade denna bår och bårbärarna mycket noga genom våra kikare och utrönte då att det var en **kulspruta** som dessa män buro i stället för en sårad kamrat. Dagen förut hade fienden begagnat sig av samma knep. När den vita flaggan höjts och när våra män sågo bårbärarna med vad de trodde en sårad, då upphörde de med sitt skjutande. Detta var ödesdigert för dem, ity att när fienden kommit på kortare avstånd eller till en plats där något skydd fanns, öppnade de eld med kulsprutan som dolts och burits på båren ifråga. Flera av våra män dödades härigenom och samma kväll erhöllo vi upplysning om detta fiendens tarvliga "trick". Därför voro vi på vakt och nu när det visat sig att de personer som anföllo oss icke försmådde att begagna röda korsets tecken och den vita flaggan som medel att återerövra ett förlorat läge, kände vi ringa eller ingen sympati med dem. Och detta visades dem ej heller. Endast ett ringa antal uppnådde våra löpgravar och de som så gjorde föllo offer för bajonetten. Den tyska armén var en armé av hjältar och en uppfinningsrik, företagsam sådan, för vilket de vunno min högaktning, men närhelst jag såg dem utföra sådana brott emot internationella bestämmelser och begagna sig av Röda korsets tecken för att dölja en kulspruta, kunde jag ej annat än för tillfället avsky dem.

Mera om detta slag i nästa nummer.

DET BYGGER UPP DIG

DESSA brev äro uppmuntrande. De förtälja om återställd hälsa, om stärkta nerver, om smärta och svaghet övervunna på det enda naturliga sättet — genom att bygga upp det mänskliga systemets vigör.

Dessa brev förtälja Er, bättre än vi kunna på något annat sätt, vad Ni må vänta från bruk et av Dr. Chase's Nerve Food. Överallt finner Ni folk som äroentusiastiska över Dr. Chase's Nerve Food. Om Ni ej händelsevis skul-le känna någon av dessa människor, fråga Edra vänner angående denna "food cure". De känna säkert något fall, i vilket det har bevisat sig vara en välsignelse.

Clementsport, N. S.

Miss Gertrude M. Burrell, Clementsport, N. S., skriver:—"Jag har begagnat Dr. Chase's Nerve Food med utmärkta resultat. Under ett antal av år led jag av nervositet, och för sex år sedan blev jag fullkomligt nedbruten. Jag hade intet kontroll över mina nerver, och hade förskräckliga hysteriska anfall. Jag kunde ej sova, hade nattsvett, förskräckliga drömmar och nattmara. Min läkare gav mig medicin för att få mig att falla i sömn varje natt, och ett annat slag att taga in varannan timme under dagen, men det syntes icke göra mig något gott annat än medan jag höll på att taga det. Jag väntade icke att någonsin kunna bliva riktigt återställd. En dag läste jag om Dr. Chase's Nerve Food och gavs tillfälle att försöka den, och resultatet från den första asken uppmuntrade mig, så att jag fortsatte att begagna det och fann att mina nerver blev stadigare och starkare. Min aptit förbättrades och jag ökade i styrka och ambition, samt blev fetare. Nu är jag i stånd till att utföra ansenligt med arbete och kan därför högeligen rekommendera Dr. Chase's Nerve Food såsom en god tonic för hela systemet."

(Alonzo W. Daniels, J. P., säger:—"Det är med stor tillfredsställelse, som jag bekräftar vittnesbördet av denna unga dam och den nytta hon har erhållit från Eder underbara uppfinning.")

Brockville

Mrs. Marshall Dellabough, 262 Brock St., Brockville, Ont., skriver:—"För omkring ett år led jag av nervositet och ett uttröttat system. Jag hade huvudvärk, neuralgia, smärtor genom kroppen, och mina nerver brukade rycka och jag kunde ej förhindra dem. Jag blev mycket lätt bekymrad och trött och började känna att mitt hjärtas verksamhet började avmattas. Jag besökte en läkare och han sade mig att jag var nervös, uttröttad och behövde något stärkande medel. Jag började begagna Dr. Chase's Nerve Food, och vid ändan av tre veckor kunde jag iakttaga förbättring. Jag tog fyra askar allt som allt, och nu är jag fullkomligt botad. Jag kan sova gott nu och även äta ett bastant mål mat. Jag kan rekommendera Dr. Chase's Nerve Food till var och en som lider av neråkommor av vad slag som helst, och jag hoppas det mitt brev må gagna andra kvinnor, som lida av nervositet."

Petrolea

Mrs. R. Thomas Eureka St Petrolea, Ont., skriver:—"För över två år hade jag nervlidande; ibland kunde jag bliva fullständigt nedbruten och fick lov att ligga till sängs en hel vecka i taget. Jag kunde icke falla i sömn förrän omkring kl. 3 eller 4 om morgnarna. En av mina vänner rådde mig en dag att försöka Dr. Chase's Nerve Food, och en kur av denna medicin visade sig vara just vad jag behövde. Det lugnade mina nerver, förorsakade mig att sova om näterna och stärkte mig på allt sätt. Jag fortsatte att begagna Nerve Food till dess jag blev fullständigt återställ. Nu har jag ingen tvekan att rekommendera den till vemhelst, som lider av nervositet eller ett uttröttat system.

("Jag är bekant med Mrs. Thomas och tror hennes påstående vara korrekt"—Thos. Kelly, Postmaster.)

Spalding, Sask.

Mrs. Olese B. Qualie, Spalding, Sask. skriver:—"Jag är glad att säga, att Dr. Chase's Nerve Food har gjort mig mycket gott. När jag började begagna denna medicin var jag mycket svag och uttröttad. Mitt minne var svagt och jag gick gradvis nedåt i vikt. Mitt blod var tunt, och jag besvärades beständigt av en trött känsla och ryggvärk. Jag kunde knappas uträtta mitt arbete med frukosten om morgnarna, förr än jag blev så svag, att jag måste lägga mig ned. En afton läste min man om ett fall, liknande mitt, vilket hade blivit kurerat medelst bruk av Dr. Chase's Nerve Food, därför bad han mig att försöka detsamma. Inom en månad började jag att känna mig starkare, därför fortsatte jag att taga Nerve Food till dess jag hade förbrukat fjorton askar. Det är nu en stor förändring i mitt tillstån, och jag kan ej till fullo tacka Dr. Chase's Nerve Food för vad den har gjort för mig".

Den gamla metoden att behandla nervsjukdomar var att begagna sömngivande och dövande medel för att döva nerverna. Smärtan borttogs, men till en förfärlig kostnad för nervsystemet, emedan detta sätt betydde nedbrytande av celler och cellvävnader.

Med ankomsten av Dr. Chase's Nerve Food blev behandlingsmetoden revolutionerad, emedan idén med "food kuren" är att bilda nytt rikt blod och bygga upp utarmade nerv-celler. I stället för att endast giva lindring, avskaffar Dr. Chase's Nerve Food orsaken till svårigheten genom att återställa energi, vigör och livskraft till hela det mänskliga systemet.

Dr. Chase's Nerve Food

50c per ask eller sex askar för $2.75 hos alla medicinhandlande eller från Home Remedies Sale 852 Main St. Winnipeg, Man. Varje ask som är genuin bär porträtt och signatur av A. W. Chase, M. D., den be ryktade receptboksförfattaren.

Järnväg Paris-Afrika.

Ett storartad tnuunelprojekt.

Liksom planer om en tunnel under Kanalen, har ock det i samband därmed framkomna förslaget om en tunne under Gibraltarsundet väckt mycken uppmärksamhet. Två förslag hava framkommit härom. Det ena har till upphovsman en spansk ingenjör Rubio y Bellué, en mycket ryktbar man. det andra av en fransman Henri Bressler.

Tunneln under Gebraltarsundet vars anläggningskostnader den senare beräknat till 250 miljoner francs, är blott en del av ett mycket storslaget förslag som han likaledes framlagt och vilket går ut på åstadkommande av en direkt järnvägslinje mellan Tanger och Dakar.

Och om de planer, som röra Gibraltar, blott hade till mål att utvidga handelsförbindelserna mellan Frankrike Spanien och Marocko genom att medelst en underhavstunnel förbinda de franska och spanska järnvägarna med Marocko, skulle de ej kunna förverkligas, ty fördelarna skulle ej motsvara de oerhörda utgifterna. Men om man däremot tager i betraktande att den ifrågasatta tunneln skulle förbinda tre kontenenter genom de direktaste vägar, erbjuder förslaget de bästa garantier för framgång. Det är tillräckligt att erinra sig att Gibraltartunneln o. byggandet av en järnväg från Tanger till Dakar skulle vara upphovet till den kortaste vägen från Frankrike till Sydamerikas kontinent.

Man behöver blott kasta en blick på en världskarta för att få klart för sig vilken betydelse för världstrafiken förslagets realiserande skulle innebära. Man skulle genom tunneln kunna med järnväg begiva sig från Petrograd, Moskva och t o. m. Peking till Tanger. Kongo skulle kunna uppnås på fem dagar då man for från Bryssel, och resan från Paris till Dakar skulle blott kräva tre dagar. Från London skulle man, genom att betjäna sig av tunnlarna under Kanalen och Gibraltarsund, kunna komma till Transvaal på sju dagar och till Cap på åtta dagar utan att behöva byta om tåg.

Bland de nationer, som i främsta rummet skulle draga fördel av dessa direkta och snabba förbindelser äro att nämna Frankrike, Spanien och England. Ej nog med att Dakar på Afrikas västkust skulle kunna uppnås i en enda sträcka. Härifrån skulle vägen förlängas medelst ångare till de viktagaste centra i Sydamerika. Från Paris till Montevideo och Buenos-Ayres skulle resan blott taga åtta dagar, och man skulle kunna fara från Paris till Santiago genom att begagna den linje, som förbinder Chile med Argentina.

Förslagets verkställighet nödvändiggör emellertid förberedande viktiga arbeten: Gibraltartunnelns anläggning och åstadkommande av en direkt järnvägslinje mellan Tanger och Dakar.

Detta ytterst storslagna programs genomförande kräver naturligvis väldiga kostnader och är förenat med allvarliga svårigheter, men det är långtifrån omöjligt att man kan möta de förra och övervinna de senare genom att vädja till de stora finansmännen och taga tilhjälp de skickligaste ingenjörerna i de direkt intresserade länderna.

Tunnelns konstruktion är varken mer eller mindre komplicerad än kanaltunnelns. Främjandet av projektet, såsom t. ex. Henri Bressler, hava lätit sig påverkas av de undersökningar, som förut gjorts beträffande Kanaltunneln och förorda samma arbetsplan, som följts för denna. Men däremot hava andra t. ex. den spanske ingenjören Rubio y Bellué, framlagt en annan, vida olika den förra.

Rubio-förslagets huvudpunkt är att tunneln ej skulle gå under Gibraltarsund på det smalaste stället utan göras dängre för att komma på ett mindre djup.

Tunneln skulle bliva 38 km. lång, och den del därav, som går under vattnet, skulle bliva 29 km. Man hade tänkt sig att ett schakt skulle göras i Los Cabezos, grundvatten 6½ km. från spanska och 23½ km. från masockanska kusten och vägen fall skulle ej överstiga 25 millimeter på metern. Från spanska kusten skulle infarten till tunneln vara belägen på 10 m:s höjd. På afrikanska sidan på 7 meters höjd och tunneln skulle ej ligga djupare än 373 m. under havets yta.

Tunneln skulle utgöras av ett enda rör av 5,50 m:s genomskärning utgörande en enda väg längs hela sträckan. På tre ställen skulle rörledningen utvidgas för att tillåta tågmöten i bägge riktningarna.

RYSSNARNES RENLIGHETSNIT.

Sovietregeringens hälsovårdsdepartement beordrade för en tid sedan allmän rengöring i de ryska städerna. Och förordningen åtlyddes, liksom den därpå följande befallningen att avlägsna allt avskräde från gårdar och gator.

Men nu har nyssnämnda regeringsdepartement också låtit utgå befallning att varenda ryss skall taga sig ett bad. Förra veckan var badvecka i Moskva. Att detta skulle betraktas som ett onödigt påhitt, kan man väl tänka sig, men att befallningen dock lyddes, visar vilken makt sovietregeringen har över folket. Sanitetskommissionen säg förövrigt till att ingen skolkning förekom.

Anledningen till denna drastiska åtgärd förklaras av hälsovårdskommissarie Semschko på följande sätt:

Den stora massan av ryska folket är okunnig om renlighet, vilket är dess eget fel. Under den gamla regimen frågade regeringen ej efter folkets hälsa och gjorde inga anstalter för att lära det bättre levnadsförhållanden. I folkträngseln i de stora städerna, där medlen för övrigt äro otillräckliga, ha de ej fått vana att hålla sig rena. Sovietregeringens första önskan är att lära dem som försumma renligheten att de skada icke blott sin egen hälsa utan även samhällets i dess helhet. Tvängsbad bli därför nödvändiga för en tid."

DET LYCKADE EJ.

Ett sällskap studenter gjorde en utflykt pr järnväg och hade bespetsat sig på att få en ensam kupé för sig själva. Men i sista ögonblicket, just som tåget skulle gå, steg skyndsamt en gammal kvinna in i kupéen.

En av de unga männen, som trodde sig lätt nog kunna bli kvitt henne, anmärkte:

"Min goda kvinna, ni vet väl inte, att detta är en rökkupé.?"

"Å," genmälte kvinnan, i det hon lugnt satte sig, "det betyder ingenting. Jag tål gott röken."

Då tåget gick, viskade de unga fyrarne till varandra:

"Vi ska' ta' och röka ut henne!"

Sagt och gjort. Alla fönstren stängdes, och varenda student i sällskapet drog fram sin snugga. Snart var kupén fylld av ett tjockt moln av tobaksrök. Luften i den trånga kupén blev så förpästad, att slutligen en av yngingarna började må illa. Då han tog pipan och lutade sig tillbaka mot väggen, böjde sig den gamla kvinnan fram emot honom och sade i inställsam ton:

"Om herrn har slutat att röka, så kanske han vill vara så präktig och låna mäj sin pipa ett litet slag? Jag hade så bråttom, att jag glömde min hemma."

En behaglig kvinna är aldrig själv medveten om sina behag.

* * *

Kvinnans kroppstemperatur är högre än mannens, enligt vad en amerikansk läkare utrönt. I intet enda av de talrika fall han undersökt har motsatsen förekommit. Barn ha högre korppsvärme än äldre personer, och ju yngre barnet är, desto större är skillnaden. De olika kroppshalvorna äro också olika varma, påstår samme läkare. Vänstra sidan av huvudet och halsen äro t. ex. alltid mycket varmare än högra sidan.

Is och Refrigerator
(Avkylningsapparat)
Försök en Refrigerator på 10 dagars prov --- is fri.
The Arctic Ice Co., Ltd.
Tel. F. R. 981

DR. PETERS
KURIKO
är ett botemedel, som bestått profvet af ett mer än hundraårigt ständigt bruk. Den förbättrar blodet, den stärker och upplifvar hela systemet samt skänker kraft och spänstighet åt lifsorganep.
Tillredd af rena, hälsobringande rötter och örter innehåller den intet som ej verka. välgörande. Den har få om ens några likar för behandling af
INFLUENSA, REUMATISM, OORDNINGAR I MAGEN, LEFVERN OCH NJURARNA.
Ingen apotekamedicin. Tillhandahålles endast af specialagenter. Adress:
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Canada)

R. S. ROBINSON
Etablerad 1883. Kapital $250,000.00
För RÅA PÄLSSKINN, HUDAR, SENECA-ROT, ULL och PÄLSVAROR
kan jag betala högsta marknadspriser.
Sänd allt sådant genast till R. S. R. Bldg., 43—51 Louise (cor. Pacific Ave. & Rupert) Winnipeg, Man.